

Księga Wyjścia

Rozdział 8

1. Wtedy rzekł Pan do Mojżesza: Idź do faraona i powiedz mu: To mówi Pan: Wypuść lud mój, aby Mi służył. 2. A jeżeli ich nie wypuścisz, to dotknę cały kraj twój plagą żab. 3. Nil zaroi się od żab. Wejdą do pałacu twego, do sypialni twojej, do łóża twego, do domów sług twoich i ludu twego, jak również do twoich pieców i do dziez twoich. 4. Żaby wślizną się i do ciebie, i do twego ludu oraz do twoich sług. 5. Pan rzekł do Mojżesza: Powiedz Aaronowi: Wyciągnij rękę i laskę nad rzeki, kanały i stawy i wprowadź żaby do ziemi egipskiej. 6. Aaron wyciągnął rękę swoją nad wody Egiptu, i wyszły żaby, i pokryły ziemię egipską. 7. Lecz czarownicy uczynili to samo dzięki swym zaklęciom i sprowadzili żaby na ziemię egipską. 8. Zawołał więc faraon Mojżesza i Aarona i rzekł: Proście Pana, żeby oddalił żaby ode mnie i od ludu mego, a wypuszczę lud, aby złożył ofiarę Panu. 9. Odpowiedział Mojżesz faraonowi: Powiedz mi, kiedy mam prosić za ciebie, za twoje sługi i za lud twój, by Pan oddalił żaby od ciebie i od domów twoich, aby pozostały tylko w Nilu. 10. Odpowiedział: Jutro. I rzekł Mojżesz: Stanie się według słowa twego, abyś poznał, że nie ma nikogo takiego jak Pan, nasz Bóg. 11. Żaby odejdą od ciebie, od twoich domów, od twoich sług i od ludu twego i pozostaną jedynie w Nilu. 12. Potem Mojżesz z Aaronem odeszli od faraona, a Mojżesz błagał Pana o spełnienie obietnicy, jaką w sprawie żab uczynił faraonowi. 13. Pan uczynił według prośby Mojżesza. Żaby wyginęły w domach, na polach i na podwórzach. 14. Zebrano je w stosy, a ziemia wydawała przykrą woń. 15. Gdy faraon zauważył, że ustąpił ucisk, serce jego stało się twarde: nie usłuchał Mojżesza i Aarona, jak to Pan zapowiedział. 16. I rzekł Pan do Mojżesza: Powiedz Aaronowi: Wyciągnij laskę swoją i uderz proch ziemi, aby zamienił się w komary na całej ziemi egipskiej. 17. I uczynili tak: Aaron wyciągnął rękę swoją i laskę i uderzył proch ziemi. Komary pokryły ziemię i bydło, cały proch ziemi w kraju egipskim zamienił się w komary. 18. Lecz to samo starali się uczynić czarownicy dzięki swym zaklęciom, by sprowadzić komary, ale tego nie potrafili. Były więc komary na ziemi i na zwierzętach. 19. Wówczas rzekli czarownicy do faraona: Palec to Boży, ale serce faraona pozostało uparte i nie usłuchał ich, jak to Pan zapowiedział. 20. Rzekł Pan do Mojżesza: Wstań rano, by spotkać się z faraonem, gdy będzie wychodził nad wodę. Powiesz mu: To rzecze Pan: Wypuść lud mój, by Mi służył. 21. Jeżeli nie wypuścisz ludu mego, to Ja ześlę muchy na ciebie, na twoje sługi, na lud twój i na twoje domy, tak że zostaną napełnione muchami domy Egipcjan, a nawet ziemia, na której oni są. 22. Lecz oddzielę w tym dniu ziemię Goszen, którą zamieszkuje mój lud, a nie będzie tam much, abyś wiedział, że Ja, Pan, rządę w całym kraju. 23. I zrobię różnicę między ludem moim a ludem twoim. Jutro ukaże się ten znak. 24. I uczynił tak Pan, i sprowadził mnóstwo much do domu faraona, do domów sług jego i na całą ziemię egipską. Kraj został zniszczony przez muchy. 25. Zawołał więc faraon Mojżesza i Aarona i rzekł: Możecie złożyć ofiarę Bogu waszemu, ale w tym kraju. 26. Odpowiedział Mojżesz: Nie wypada postępować w ten sposób, ponieważ

obrazą Egipcjan byłaby nasza ofiara dla Pana, Boga naszego, gdybyśmy złożyli na ofiarę to, co w oczach Egipcjan jest niedozwolone. Czy nie ukamienowaliby nas za to? **27.** Pójdziemy na pustynię, o trzy dni drogi, aby złożyć ofiarę Panu, Bogu naszemu, jak nam to przykazał. **28.** Odpowiedział faraon: Ja was wypuszczę na pustynię, byście złożyli ofiarę Panu, Bogu waszemu, tylko nie oddalajcie się zbyt daleko i wstawcie się za mną. **29.** Odpowiedział Mojżesz: Oto ja, gdy wyjdę od ciebie, będę prosił Pana, a jutro muchy oddalą się od faraona, od sług jego i od ludu jego, tylko niech faraon nie zwodzi nas więcej, nie wypuszczając ludu, i pozwoli ludowi złożyć ofiarę Panu. **30.** I wyszedł Mojżesz od faraona, i błagał Pana. **31.** Pan zaś uczynił według próśb Mojżesza i oddalił muchy od faraona, od sług jego i od jego ludu. Nie pozostała ani jedna. **32.** Lecz i tym razem serce faraona pozostało twarde, i nie puścił ludu.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.